

Fina fynd

Lennart Sundh, Falköping, hittade i augusti 2010 ett tidigare helt okänt bestånd av flikstånds *Senecio erucifolius* utanför Bromölla i nordöstra Skåne. Arten är för övrigt endast känd från en plats i Sverige, nära Bernstorp i Vellinge i sydvästligaste Skåne.

David Reuterskiöld, Ekologgruppen i Landskrona, fann – även han i augusti – knölnate *Potamogeton trichoides* på en ny lokal i sydöstra Skåne, inte så långt från den enda tidigare kända växtplatsen i Skåne. Knölnate finns i övrigt i Sverige enbart i Göteborgstrakten.

Mats Björling, Kalmar, hittade i oktober den första lokalen för kotula *Cotula coronopifolia* på Öland. Arten, som ju verkar vara på spridning, sågs i tusental på den lilla ön Sillgrund utanför Föra på nordöstra Öland. Vid ett besök kort därefter kunde Erik Ljungstrand m.fl. konstatera att fem exemplar av kotulan även fanns på öländska ”fastlandet”, vid Östra hamnen.

Fredrik Jonsson beskriver i Lavbulletinen nr 2/2010 två lavparasiter som kan hittas på de storvuxna och ovanliga bladlavarna lunglav *Lobaria pulmonaria* och skrovellav *L. scrobiculata*. Det rör sig om lunglavsknappen *Plectocarpon lichenum* som inte verkar vara så ovanlig på lunglavar i skyddsvärda miljöer i södra Sverige och den betydligt sällsyntare skrovellavsknappen *P. scrobiculatae*.

I samma häfte uppmärksammar Örjan Fritz den tidigare förbisedda skorplaven pulver-ädellav *Catillochroma pulvereae*. Den kan förväxlas med den vanliga arten blågrå mjöllav *Lepraria incana* men har större och fastare soresdier än denna. Arten verkar inte vara så ovanlig i skyddsvärda, fuktiga skogar i Sydvästsvrige.

Reidar Elven och medarbetare presenterar i norska Blyttia nr 2/2010 en ny art för Europa. En genomgång av herbariematerial av bruntåg *Juncus castaneus* har visat att den närliggande östibiriska och nordamerikanska arten *J. leucochlamys* är den bruntåg som finns på Spetsbergen. Likaså visar sig förekomsterna på nordvästra Island vara *leucochlamys*, medan förekomsterna i öster är *castaneus*. Arterna är enligt författarna enkla att skilja.

Piplokan *Pleurospermum austriacum* finns ju i Sverige enbart i Kolmårdens gränstrakter mellan Sörmland och Östergötland. Döm därför om den förvånning som drabbade Solveig Strand, Margareta och Gunnar Bodlund när de i juni 2009 påträffade en vit sky av omkring tre hundra blommande piplokor i Mariehall, ett område vid Söderhamnsåns mynning strax öster om Söderhamn i Hälsingland. Fyndet beskrivs i Växter i Hälsingland och Gästrikland nr 2 och 3/2010.

I nr 3/2009 av samma tidskrift noteras att Bo Norell i juni 2009 hittade den i Sverige fridlysta och mycket sällsynta elfenbenslaven *Heterodermia speciosa* på en liten ö i Testeboån i norra Gästrikland. Sammanlagt 47 bålar hittades. Det är en av de större elfenbenslavlokaler i Sverige och definitivt den sydligaste, och dessutom den enda lokalen där laven växer epifytiskt på mossiga trädstammar.

I nr 2/2009 av Nordrutan beskriver Lennart Stenberg sitt, Claes Hammarsjös och Ulf Zethraeus fynd av en okänd ruta vid Ekorrbacken i Norrbotten i augusti 2004. Arten bestämdes sedermera av Reidar Elven till vägruta *Thalictrum venulosum*, en nordamerikansk art som antagligen kom in samtidigt som vägarnikan *Arnika chamissonis*, som hittades här 1999. Vägrutan har tyvärr inte setts sedan fyndet gjordes.

Fyndet av vägruta är förmodligen det första i Europa av denna art. Detsamma gäller sannolikt för den likaledes nordamerikanska vägnjlikroten *Geum macrophyllum* ssp. *perincisum* som Lennart Stenberg fann på samma lokal år 2002. År 2009 fanns ännu ett tjugotal blommande plantor i vägdiket.

I Vrivrånge nr 2/2009 beskriver Erik Ljungstrand hur han och Kjell Holmner fann dikesveronika *Veronica catenata* på Klåverön söder om Marstrand i juni 2009. Hela 600 exemplar hittades längs Bremsegårdsbäcken nedre lopp. Arten har ingen annan aktuell lokal i Bohuslän, men har tidigare noterats från just denna plats år 1893. Arten är även sedd där i år.